

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613954176/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Gange gientog, uden at Zeltner og Casimir i Førstningen kunde begribe, til hvem dette Tegn blev givet. Endelig hørte de det rasle i Buskene, og pludselig kom et hvidt Daadyr frem. Det gik lige hen til Leontine. Hun tog nu Brød af sin Kurv, hvilket hun rakte det, og Dyret spiste det af hendes Haand. Da hun havde givet det Alt, hvad hun havde medbragt, stod hun endnu længe, og klappede Daadyret, der syntes at begribe og svare til hendes Kiærlighed, endelig satte hun sig ned paa en mosbegroet Steen, hvorefter den hvide Daa endnu dvælede ved hendes Side, dog lagde den sig ikke ned, og dreiede tit Hovedet hen mod de Buske, hvori Zeltner og Casimir havde skjult sig.

»Det er en af Dianas Nympher,« hviskede Zeltner, »kom derfor, lad os spille de dristige Fauners Rolle!« Dermed sprang han pludselig frem af sit Skiul, mens Casimir fulgte ham med langsomme Skridt. Ved den første Raslen af Buskene ilede Daadyret bort og forsvandt. Leontine sprang imidlertid op, dog flygtede hun ikke, men dreiede sig mod den Side, hvorfra Lyden kom, og syntes med spændt Opmærksomhed at vente paa, hvad der skulde skee.

»Skiønne Nymphe!« raabte Zeltner, »nu er du i Faunernes Magt, Dianas Vogn staaer rigtignok over dit Hoved, men hendes Pile have ikke mere den gamle Kraft, og selv om de havde den, saa kører hun nu alt for høit i Luften, til at kunne ramme mig.« Med disse Ord strakte han sin Arm ud, for at omfavne Leontine.

Men hurtig og undvigende traadte hun et Par Skridt tilbage, og lævede den høire Haand mod sin Nakke, næsten i samme Øieblik stod hun væbnet med den hvassc Pii, der ellers sad fast i hendes Fletninger, og der nu blinkede i Maanelyset, som en slæben Stilet. »Min Haand er øvet og sikker,« sagde